

UUTISKIRJE

HEI YSTÄVÄT

Kiitos ystävät esirikouksista! Diakonian globaalivertaisoppimisryhmän kolmipäiväinen kokoontuminen oli onnistunut.

Olimme kokoontuneet viimeisenä päivänä, viimeiseen yhteiseen hetkeen. Kävimme jaetun kierroksen, jossa jokainen jakoi ajatuksia kuluneista päivistä. Kaikkien kirkkaimmaksi tärkeydeksi nousi se, että olimme kristittyinä kokoontuneet yhteen sanan äärelle, rukoilemaan ja jakamaan arjen elämää ja työtä rohkaisten toisiamme. Jokainen osallistuja tuli maasta, jossa he ovat suurena vähemmistönä ja jossa arjen elämässä vapaasti kristittyinä on monenlaisia haasteita.

Yhteen päivään oli suunniteltu retkipäivä, jonka Jordanin ja Pyhän maan luterilaisen kirkon tuleva piispa **Imad Haddad** oli järjestänyt. Kävimme ensin vieraillessa anglikaanien ylläpitämässä kuuroiden ja kuurosokeiden koulussa ja työkeskuksessa. Saimme tutustua heidän moninaiseen toimintaansa keskuksella mm. pistekirjoitustaitojen opetukseen, käsi- ja puutyöopetuksen kädentaitoihin. Sieltä lähti matkaan monenlaisia ideoita ja ajatuksia. Sieltä matkamme suuntasi Jordan-joen varrelle. Alueelle missä mm. profeetta Elia temmattiin taivaaseen, Johannes Kastaja kutsui ihmisiä parannuksen kasteelle ja missä Jeesus otti kasteen.

MAHDOLLISUUKSIEN KUUKAUDET

Pintapuolinen normaalius on palannut lokakuun tulitauon myötä, mutta sodan aiheuttamat haavat – sekä fyysiset että henkiset – ovat vahvasti läsnä jokapäiväisessä elämässä monella tapaa. Tässä muutamia esimerkkejä:

Olin tapaamassa israelilaista henkilöä, jonka kanssa on läheinen yhteys. Hän kertoi näin: ”Oltuani hetken tilaisuudessa havahtuin siihen, miten ajatukseni olivat suuntautuneet täysin siihen, että mihin pääsen täältä turvahuoneeseen, jos tänne nyt hyökätään. Myöhemmin keskustelin toisten osallistujien kanssa ja nousi esille, että monet muutkin olivat ajatelleet samoin. Kuin myös ahdistavasta tunteesta, mikä nousi siitä.”

Länsirannan puolella ryhmätyön ohjauksessa sanoittivat näin: ”Ihmisten köyhyys vain lisääntyy ja arjen pyörittämisen haasteet kasvavat kasvamistaan. Erinäisiä sulkua on tullut eri puolelle kaupunkeja. On pelottavaa liikkua asuinympäristön ulkopuolella.”

Tulitauko on kuitenkin avannut toiminnan mahdollisuuksia kummallakin puolella. Aloitimme Jerusalemissa uudenlaisen toiminnan yhteistyökumppanimme IEA:n (Interfai Encounter Association) kanssa. Matkan varrella olen kuullut paljon, miten monet haluaisivat toimia mutta kokevat, ettei ole mitään, mitä voi tehdä. Juttelin tästä yhteisessä tapaamisessamme IEA-koordinaattorin kanssa. Hänellä oli kokemusta vastaavasta. Meille syntyi yhteinen idea toteutettavaksi: aloitamme ryhmän nimeltä ”The good we share” ja tiedotetaan siitä.

UUTISKIRJE

Niinpä ensimmäinen tapaamisemme oli syyskuun alussa ja väkeä oli kokoontunut toistakymmentä. Pari päivää sitten kokoonnuimme jälleen ja lähdimme ottamaan konkreettisia askeleita hyväntekeväisyyteen. Mitä, missä ja milloin. Jokainen ryhmän jäsen saa vastuulleen jonkin tehtävän valmistelun ja toteutuksen. Yhteisesti ryhmä päätti, että haluamme keskittyä ns. maan hiljaisiin, syrjittyihin, haavoitettuihin, heikoimmassa asemassa oleviin. Ensimmäinen toiminnallinen juttu tulee tammikuussa, siitä kerron sitten lisää seuraavaksi. On ilo nähdä näissä ihmisissä sitoutuneisuus, innostuneisuus ja yhteisen tekemisen ilo.

Diakoniakeskus Beit Jalassa täyttyy päivisin monenlaisilla ihmisillä, toiminnoilla ja avun pyynnöillä. Köyhyyden lisääntyminen näkyy vahvasti. Jatkuvasti tarvittaisiin lisää taloudellista tukea, joka mahdollistaisi perheille päivittäisen toimeentulon. Kotikäynneillä näkyy selkeästi, miten monissa perheissä masentuneisuus on saanut vallan. On perheen äitejä, jotka eivät enää pysty toimimaan, pyörittämään arkea, koska ovat niin masentuneita. Perheen isät, jotka ovat tottuneet tuomaan perheelle rahallista tukea, eivät pysty sitä nyt tuomaan – mikä lamaannuttaa heitä. Eräskin vaimo kertoi, miten hänen miehensä vain istuu aamusta iltaan sohvalla eikä tee mitään. Ei edes katso telkkaria.

Tähän tarpeeseen diakoniatyössä eritoten satsataan. Viime kuussa aloitettiin ruokaterapiakurssi. Ryhmä koostuu pääosin äideistä, jotka on kutsuttu ryhmään. Joillekin henkilöille soitettiin ja kutsuttiin mukaan. Eräs nainen vastasi puheluuun itkien: ”Sinä muistat minut!” Alussa paikallinen psykologi kertoi mielen ja tunteen koukeroista. Se antoi osallistujille menetelmiä niiden työstämiseen. Sen jälkeen siirryttiin ruuan ääreen, missä kokki kertoi tämän päivän raaka-aineista. Hän kertoi vaihe vaiheelta, mitä tehdään ja aina sinne tänne psykologi lisäsi myös mielen muutoksen ajatuksia joukkoon. On ihana nähdä, miten ryhmä on nopeasti ryhmäytyntynyt ja on syntynyt keskinäinen luottamus. Diakoni **Ranan Zeidanin** kanssa keskustelimme siitä, miten avoimesti ja syvällisesti osallistujat jakavat toisilleen asioita. Jokainen saa raaka-aineet ja kulhot eteensä ja alkaa tehdä itselleen ja perheelleen päivän ruuan. Ruuat kokataan loppuun asti ja sitten he saavat viedä ne kotiinsa nauttien yhdessä perheensä kanssa. Samalla opetetaan terveellisiä ruokareseptejä ja menetelmiä. Tämä idea nousi Ranalta. Miten se voisikaan paremmin sopia tähän kontekstiin.

Myös joulun odotus näkyy eri tapahtumien myötä. Viime lauantaina Betlehemissä syttyivät syntymäkirkon edessä olevaan joulukuuseen valot. Väkeä oli kerääntynyt kymmeniä tuhansia. Felm-keskuksella järjestämme Joulubasaarin, jonka yhteydessä lauletaan myös Kauneimmat Joululaulut. Meillä on ihan ”bändi”, korealaisen seurakunnan nuoria, juutalaisia, arabikristittyä, paikallinen suomalainen.

Viime viikolla myös kuurojen ryhmä kokoontui diakoniakeskukselle jouluisiin tunnelmiin. Aluksi he pääsivät tekemään jokainen oman adventtikranssin. Sen yhteydessä puhuttiin joulun sanoman merkityksestä. Oli ilo seurata heidän innostustaan niiden tekemisessä. Samaan aikaan keittiössä oli ahkera kokki, joka valmisti heille juhla-aterian. Heitä katsellessani tulin hyvin liikuttuneeksi. Muistelin, miten toiminta alkoi ja heitä alkoi pikku hiljaa tulla ryhmään mukaan. Useat olivat hyvin arkoja, ei ollut ystäviä eikä yhteyksiä paljonkaan perheen ulkopuolelle. Ja nyt, miten he ryhmänä ovat niin ystäviä, pitävät yhteyttä toisiinsa ja ovat kasvaneet paljon itsetuntemuksessa ja arvostuksessa. He ottavat aina niin lämpimästi vastaan jokaisen uuden ihmisen, joka tulee ryhmään käymään tai olemaan. He kokoontuvat säännöllisesti kerran viikossa diakoniatoimistolla. Diakoni Rana Zeidan vastaa ryhmästä.

UUTISKIRJE

Paljon mahtuu tähän kuluneeseen vuoteen. On ollut suuri asia, että olette olleet matkassa mukana niin iloissa kuin suruissa. Teidän lahjoituksenne ja esirukouksenne ovat todella olleet vaikuttamassa uskon, toivon ja rakkauden konkreettiselle tasolle. Jatkakaamme kaiken keskellä luottavaisesti jokaisessa hetkessä.

Hebrealaiskirjeen 10:23 sanoin: ”Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin.”

Jatkakaamme rukousta rauhan, oikeudenmukaisuuden ja ihmiskunnan pelastuksen puolesta.

Toivotamme täältä Jeesuksen syntymäpaikalta teille kaikille Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa. Ja rohkeutta, luottamusta uuden vuoden alkaessa.

Teistä kiittäen ja siunaten

Sari-Johanna Kuittilo

Sari-Johanna Kuittilo

Diakoni ja psykososiaalisen tuen asiantuntija

**Tel: +358 41 8072665
+ 972 585924107**

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Tilaa nyt joulun kauneimmat lahjat!

Joulun parhaat lahjatavarat, kirjat, kortit ja aineettomat lahjat saat Lähetysseuran verkkokaupasta tai arkisin puhelimitse: **040 760 7592**

basaari.mission.fi